

משיח לא יהי' מוכן לשמוע שום "קונצים", אלא ידרוש חשבון - "אלה פקודי המשכן": תרשום⁷¹
 בפתק כמה חסידים עשית - על כמה יהודים פעלת שיהיו חסידים של הרבי, שילמדו חת"ת, ויבואו לומר
 כל התהלים בשבת מברכים!

אך בפועל - הנה לא זו בלבד שהוא בעצמו אינו בא לאמירת תהלים, כיון שסבור שאמירת תהלים
 שייכת ל"ילדים קטנים", ואין זה מתאים עבורו, אלא עוד זאת, שרוצה שגם אחרים לא יבואו לאמירת
 תהלים, וגם אם הוא "מסכים" שאחרים יבואו - לא מתאים לו לדבר עמהם ולעורר אותם על כך, בהיותו
 בבחי' "זקן ואינו לפי כבודו"⁷².

ובכן:

בנוגע לפעולה על הזולת - נתבאר לעיל שבשביל זה צריך להיות בביטול דוקא, וכפי שמבאר כ"ק
 מו"ח אדמו"ר⁷³ בענין "כלי מלא אינו מחזיק"⁷⁴, ועד"ז בנדו"ד, שבהיותו מציאות לעצמו, "כלי מלא",
 אינו יכול להתחבר עם הזולת כדי לפעול עליו כו'.

ומה שטוען שמדובר אודות ענינים פשוטים, כמו אמירת תהלים, ועד"ז לימוד חת"ת שאינו אלא
 למיגרס כו' - הרי הרבי תיקן ודרש זאת בלהט ("דער רבי האָט זיך געקאַכט אין דעם"), ולכן צריך
 לעסוק בזה.

ולהעיר ממ"ש ביצחק - שלעתיד לבוא יאמרו ליצחק דוקא "כי אתה אבינו"⁷⁵ - "ויזרע גו"⁷⁶,
 שהתעסק בענינים גשמיים [ואף שבפרקי דר"א⁷⁷ איתא "וכי יצחק זרע דגן ח"ו", הרי "אין מקרא יוצא
 מידי פשוטו"⁷⁸], ובזה דוקא זכה לברכת ה' - "ויברכהו ה'", "ש"בארץ ההיא" ו"בשנה ההיא", ארץ קשה
 ושנה קשה, מצא "מאה שערים"⁷⁹; ואם ליצחק אבינו הי' "מתאים" לעסוק בענינים פשוטים - בודאי
 יכול גם הוא להתעסק ולפעול על הזולת בנוגע לאמירת תהלים וחת"ת וכיו"ב.

ונחזור לעניננו - אודות השלוחים הנ"ל, שנסעו - ללא התחכמויות כו' - בשביל לעסוק בהפצת
 המעיינות, ולא עשו "רעש" ("טומל") מהמסירת נפש שלהם, כהסדר כאן שכל דבר שעושים הוא ענין
 של "מסירת נפש"!!!

- זהו אמנם ענין של מסירת נפש, וכפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר⁸⁰ ש"כל ישראל בני מלכים הם"⁸¹
 (ומצינו גם הלשון "מלכים הם"⁸²), ואצל "בן מלך", הנה אפילו טירחא קלה נוגעת ביותר כו', ובשביל
 זה מגיע ש"י עולמות", ועד לתר"ך עולמות; אבל, זהו ענין ששייך למלאך מיכאל, שיוכל להמליץ טוב
 על ישראל כו', ואילו בנוגע לפועל - צריך להיות ענין העבודה ("ראבאָטו"), ובאופן שיהי' ניכר פעולת
 העבודה ("ראבאָטו ווידיאָט")⁸³.

וכאמור לעיל שצריך להיות הענין ד"יפקד מושבך", שהו"ע הביטול והמס"ג, ובפרט ע"פ המבואר
 במאמר ד"ה וקבל היהודים תרפ"ז⁸⁴, שנדפס מחדש זה עתה⁸⁵, ודוקא עי"ז נעשה הענין ד"ונפקדת",
 שנעשה מציאות חשובה אצל מלך מלכי המלכים הקב"ה, אשר "גלה סודו אל עבדיו הנביאים"⁸⁶,
 ומשפסקה הנבואה - אל רבותינו נשיאינו עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר.

(80) ראה גם תר"מ ח"י"ח ע' 68. וש"נ.

(81) שבת סז, א. וש"נ.

(82) ברכות ט, ב. תקו"ז בהקדמה (א, ריש ע"ב). וראה שבת

נט, ב.

(83) ראה סה"ש תרפ"ב ע' 27. וש"נ.

(84) סה"מ תרפ"ז ע' קיב ואילך.

(85) ראה גם מכתב כ"ה אד"ר שנה זו (אג"ק חכ"ד ע' דש

ואילך).

(86) עמוס ג, ז.

(71) באמרו זאת הקיש כ"ק אדמו"ר שליט"א באצבעו הק' על
 השולחן (המו"ז).

(72) ב"מ ל, א"ב.

(73) ראה סה"מ תש"י ע' 120, ובהנסמן בהערה שם.

(74) ברכות מ, א. וש"נ.

(75) ישע"י סג, טז. וראה שבת פט, ב.

(76) תולדות כו, יב.

(77) רפ"ג.

(78) שבת סג, א. וש"נ.

(79) תולדות שם ובפרש"י.